DZIENNIK URZĘDOWY

ces. i król. Komendy obwodowej w Radomiu.

Rocznik III. Część 3. — Wydany i rozesłany 15 maja 1917.

72.

OGŁOSZENIE.

Rozporządzenia z dnia 7 marca 1917 r., dotyczące zarządzeń w sprawie oszczędzania świata i opału.

W myśl § 6 a rozporządzenia z dnia 10-go Lutego 1917 r., Nr. 22 Dz. rozp., zarządza się co następuje:

§ 1.

W przedsiębiorstwach przemysłowych, w których obrót towarowy odbywa się w lokalach otwartych dla ruchu odbiorców—z wyjątkiem handlów artykułami spożywczymi—należy aż do dalszego zarządzenia zamykać wspomniane lokale wraz z należącymi do nich kantorami i magazynami, najpóźniej o godzinie 7-ej wieczorem. Poza tą godziną mogą te lokale w miesiącach letnich jeszcze tak długo być otwarte, jak długo obejść się można bez sztucznego oświetlenia.

Postanowienia te obowiązują również przy obrocie towarowym w stowarzyszeniach konsumcyjnych, oraz w innych stowarzyszeniach zarobkowo-gospodarczych.

§ 2.

W wypadkach godnych uwzględnienia mogą Komendy obwodowe zezwolić na wyjątki od ograniczeń zawartych w § 1.

§ 3.

Postanowienia tego rozporządzenia tylko o tyle naruszają istniejące przepisy o czasie roboczym i zamykaniu sklepów w przedsiębiorstwach handlowych i im pokrewnych, o ile postanowienia te zawierają dalej idące ograniczenia co do zamykania sklepów w handlach i innych pokrewnych przedsiębiorstwach.

§ 4.

O ile nie zaprowadzono wcześniejszej godziny policyjnej lub też się jej nie oznaczy, nie mogą być otwarte, aż do dalszego zarządzenia, żadne lokale gospodnio-szynkarskie, kawiarnie i cukiernie po godzinie 11-ej wieczorem.

Także ubikacje w domach zajezdnych, gospodach, pensjonatach, sanatorjach i t. p., które nie służą jako lokale gospodnio-szynkarskie, ani jako kawiarnie, lecz przeznaczone są do innego użytku obcej publiczności, jakoteż ubikacje prywatnych towarzystw, zgromadzeń lub klubów i inne lokale zabawowe, nie mogą być dłużej otwarte jak do godziny 11 w nocy.

Wszelkiego rodzaju przedstawienia w teatrach, kinoteatrach, koncerty, widowiska i zabawy publiczne mogą trwać najpóźniej do godziny ½ 11 w nocy.

Jedynie w wypadkach wyjątkowo zasługujących na uwzględnienie może Komenda obwodowa zezwolić każdocześnie na niezamykanie lokali gospodnio-szynkarskich, jakoteż ubikacyi wymienionych w ustępie drugim najdłużej jednak do godziny 12-ej w nocy; może ona również pozwolić na przedłużenie terminu oznaczonego w ustępie trzecim.

§ 5.

Oświetlenie ulic, placów, powszechnie dostępnych podwórzy i przejść, należy ograniczyć do tego stopnia, na jakie pozwalają względy bezpieczeństwa. Lamp z numerami domów nie wolno już więcej zapalać.

§ 6.

Powszechnie dostępne zbiory, muzea, wystawy i t. p. mogą być otwarte tylko w dzień, oświetlać ich wszakże nie wolno. Dotyczące ubikacje wolno opalać tylko o tyle, o ile to jest konieczne dla zachowania umieszczonych w nich przedmiotów.

Większym wystawom, których odwiedzanie ze szczególnych względów publicznych należy popierać, może Komenda obwodowa od wypadku do wypadku zezwolić na wyjątki od postanowień, zawartych w pierwszym ustępie.

§ 7.

Zabronione jest każde jakkolwiekbądź urządzone oświetlenie luksusowe, albo obliczone na efekt lub reklamę, bez względu na to, czy chodzi o publiczne lub prywatne oświetlenie wewnętrzne lub zewnętrzne, jak również oświetlanie nazwisk oraz wywieszek firmowych i t. p.

Okna i gablotki wystawowe można oświetlać tylko przy przedsiębiorstwach przemysłowych, począwszy od zmierzchu i tylko w tym czasie, gdy dotyczące ubikacje sklepowe są otwarte; do oświetlenia jednego okna wystawowego lub gablotki może być użyta najwyżej jedna lampa umieszczona wewnątrz lub zewnątrz. Przy użyciu światła gazowego, może taka lampa mieć tylko jeden palnik; przy oświetleniu elektrycznem, może być użyta do lamp energia elektryczna o wartości najwyżej 60 watów. Siłą prądu, odpowiadającą energii elektrycznej 60 watów, można zasilać jedną weglową lampkę żarową o sile 16 świec, lub też trzy 16-to świecowe, względnie dwie 25-cio świecowe, albo też jedną 50-cio świecową metalową lampkę żarową.

Wszelkie inne oświetlanie zewnętrzne przedsiębiorstw przemysłowych, następnie hoteli, restauracji, kawiarni, teatrów, lokali zabawowych i t. p. jest zakazane, chyba, że ze względów bezpieczeństwa lub na podstawie specjalnych przepisów co innego zarządzono.

§ 8.

Także i oświetlanie wewnętrzne wszystkich dostępnych dla publiczności ubikacyi przedsiębiorstw tego rodzaju, jak oznaczone w §§ 4 i 7 należy ograniczyć do tej niezbędnie

potrzebnej miary, która chociażby nawet z trudem umożliwia jeszcze odpowiednie ich celowi użycie, względnie do miary, koniecznej ze względów bezpieczeństwa. W szczególności należy zawsze oświetlać tylko te ubikacje lub te ich części, które są niezbędne do pomieszczenia obecnych gości lub nieodzowne do prowadzenia przedsiębiorstwa.

Podobnie należy opalanie takich ubikacyi—o ile ono wogóle jest potrzebne—ograniczyć do niezbędnie wymaganej miary.

§ 9.

W hotelach, zajazdach, pensjonatach, sanatorjach i t. p., można w mieszkaniach przeznaczonych do pomieszczenia obcych—oprócz oświetlenia schodów i korytarzy—używać z reguły do oświetlenia jednego pokoju tylko jednego płomienia. Przy użyciu światła elektrycznego wolno świeczniki, znajdujące się w każdej ubikacyi, łączyć z istniejącą instalacją jedynie tak, by siła prądu odpowiadała zużyciu energji elektrycznej podanej w § 7.

Odnośnie do oświetlania i opalania sal towarzyskich jadalnych i t. p. ubikacyi, znajdujących się w takich przedsiębiorstwach, jak wogóle wszystkich prywatnych lokali towarzystw, zgromadzeń, klubów i innych lokali zabawowych obowiązują postanowienia § 8.

§ 10.

Postanowienia § 8 odnoszą się również do oświetlenia i opalania biur, kantorów i ubikacyi reprezentacyjnych wszystkich przedsiębiorstw i wszelkiego rodzaju zakładów, które dla publiczności albo wcale nie, lub nie ogólnie są dostępne.

§ 11.

W czasie sprzątania lokali, wymienionych w §§ 7, 8, 9 i 10 poza godzinami, w których przedsiębiorstwa są czynne, należy oświetlenie i palenie tych lokali ograniczyć jeszcze więcej, a mianowicie do rozmiarów niezbędnie do tego celu potrzebnych.

§ 12.

Również i w prywatnych gospodarstwach domowych należy oświetlenie i opalanie ograniczyć do niezbędnego minimum. Przy oświetleniu elektrycznem może Komenda obwodowa zarządzić, aby do celów oświetlania zużywano tylko taką ilość prądu, jaka odpowiada sile włączonych żarówek (patrz § 7) ze zużyciem najwyżej 60 watów na każdy pokój, biorąc za podstawę czas używania światła najpóźniej do godziny 12-ej w nocy, oraz by przy tem obliczeniu uwzględniono nie więcej, jak pewną ilość ubikacyi mieszkalnych. Przeznaczony do zużycia prąd, obliczony na podstawie ilości ubikacyi mieszkalnych, musi wystarczyć również na oświetlenie ubikacyi ubocznych (przedpokoju, kuchni, łazienki, pokoju dla służby, strychu, piwnicy i t. p.).

§ 13.

Postanowienia §§ 5—13, o ile nie zostaną wydane inne zarządzenia nie będą się stosowały do oświetlenia elektrycznego, jeżeli prąd do oświetlenia tego użyty uzyskano wyłącznie za pomocą siły wodnej.

§ 14.

Zakłady, wytwarzające światło mają udzielić władzy na jej żądanie wszelkich wyjaśnień co do zużywania gazu i elektryczności i pomagać w dozorze nad zachowywaniem przepisów tego rozporządzenia.

§ 15.

W celu dopilnowania zarządzeń zawartych w niniejszem rozporządzeniu, względem na jego podstawie wydanych, ma władza prawo przedsięwziąć o każdym czasie rewizję ubikacyi, oznaczonych w §§ 4, 6, 10 i 12, jakoteż przeglądać odnośne zapiski zakładu.

§ 16.

Gminy obowiązane są do współdziałania przy wykonywaniu tego rozporządzenia, oraz przepisów wydanych na jego podstawie.

§ 17.

Przekroczenia tego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie, będą karały Komendy obwodowe na zasadzie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 19-go sierpnia 1915 roku, Nr. 30 Dz. rozp., względnie z dnia 10-go lutego 1917 roku, Nr. 23 Dz. rozp., grzywną do 2000 koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

§ 18.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi natychmiast w życie.

73.

L. 9659.

OGŁOSZENIE.

Rozporządzenia z dnia 1-go kwietnia 1917 roku, dotyczącego obrotu pieniężnego.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

§ 1.

Monety i noty waluty koronowej są ustawowymi środkami płatniczymi i dlatego muszą być przyjmowane przy wszelkich w walucie koronowej uiszczać się mających zapłatach w pełnej wartości nominalnej.

Stosunek wartości waluty koronowej do rosyjskiej waluty ustali każdocześnie Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe przez ogłoszenie urzędowego kursu przerachowania.

§ 2.

Zobowiązany może przy zapłatach, których w rosyjskiej walucie zażądano, ustalono lub ugodzono, wyrównać swoje zobowiązania płatnicze w walucie koronowej.

Dla wysokości zapłaty jest miarodajnym urzędowy kurs przerachowania (§ 1, ustęp 2), obowiązujący w dniu zapadłości.

Jeśli atoli zapłata skutkiem winy zobowiązanego nastąpi po dniu zapadłości, a w dniu zapłaty obowiązuje wyższy kurs przerachowania, to ten kurs jest miarodajny.

§ 3.

Publiczne kasy będą przyjmowały wszelkie zapłaty, specjalnie także zapłaty podatków i innych publicznych danin w walucie koronowej i walucie rosyjskiej bez różnicy po urzędowym kursie przerachowania.

Rozporządzeniem Jeneralnego Gubernatora wojskowego, można przy zapłatach pewnych podatków lub innych publicznych danin wykluczyć przyjmowanie jednej z obu walut.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie nie odnosi się do zapłat w monetach złotych.

§ 5.

Umowy stron, sprzeciwiające się przepisom § 2, są nieważne.

§ 6.

Przekroczenia tego rozporządzenia lub wydanych na podstawie tegoż przepisów będą karane przez Komendy obwodowe grzywną do 5000 koron lub aresztem do sześciu miesięcy. Przy obciążających okolicznościach można aż do oznaczonego najwyższego wymiaru wymierzyć obok siebie oba rodzaje kary.

§ 7.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z dnia 5-go czerwca 1916 r., Nr. 60 Dz. rozp., znosi się. Ogłoszony urzędownie w ostatnim czasie na podstawie § 1 wspomnianego rozporządzenia kurs przerachowania ma być jednak uważany dla zapłat zapadłych przed wejściem w życie obecnego rozporządzenia, jako urzędowy kurs przerachowania w dniu zapadłości (§ 2 ust. 2).

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

KAROL KUK, w. r. zbrojmistrz polny.

Podając powyższe rozporządzenie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie do powszechnej wiadomości, zwracam z naciskiem uwagę na to, że według § 2 tego rozporządzenia, zapłaty we walucie koronowej, według ustawowo-ustalonego kursu zamiany muszą być przyjmowane, także za takie zobowiązania które zostały zawarte we walucie rublowej przed wydaniem tego rozporządzenia.

Każdy może zatem spłacić swój dług opiewający na ruble we walucie koronowej, według obliczenia na podstawie ustawowo ogłoszonego kursu lub też złożyć tą sumę w sądzie.

Każdą w rublach żądaną lub obliczoną cenę kupna, można odrazu wyrównać sumę w koronach obliczoną według obowiązującego kursu zamiany.

Kto nie przyjmie zapłaty w koronach, nie może żądać zwrotu towaru o ile żąda zapłaty w rublach, staje się winnym przekroczenia powyższego rozporządzenia, które według § 6, podlega karze aż do 5000 koron lub aresztu aż do 6 miesięcy. Przy obciążających okolicznościach można obie kary obok siebie wymierzyć.

Następnie wszystkie przepisane uwidocznienia cen muszą być uskutecznione tylko w koronach.

Obecny kurs rubla wynosi 3 korony 35 halerzy.

74.

Kurs wymiany.

Wskutek rozporządzenia Nacz. Komendy Armii z 7 marca 1917 Q 40305 obowiązuje dla kas wojskowych aż do dalszego zarządzenia następujący kurs wymiany:

100 rubli = 335 koron.

75.

Zakaz sprowadzania klejnotów, drogich kamieni i pereł do c. i k. obszaru okupowanego.

A. O. K. M. V. 7606|P z 9|2 1917.

Sprowadzanie drogich kamieni, pereł, oraz przedmiotów ozdobnych do c. i k. obszaru okupowanego jest zabronione.

Dla uniknięcia kwestyonowania takich przedmiotów przy powrocie, należy osobom wyjeżdżającym zwrócić uwagę, że przy podróżach za granicą nie poleca się wcale brania (wiezienia) z sobą przedmiotów ozdobnych albowiem wprowadzenie ich w obszar okupowany i w takim wypadku jest zabronione jeżeli wiozą je nawet na sobie.

Przedmioty tego rodzaju wiezione przez podróżujących mimo tego zakazu—będą przez graniczne urzędy cłowe konfiskowane i uznawane za przepadłe.

76.

OBWIESZCZENIE.

Wskutek rozporządzenia c. i k. Najwyższej Komendy armii z dnia 13-go marca 1917 l. Q. 37906 podaje się do publicznej wiadomości, że po myśli § 481 : 2 wojsk. procedury karnej **rozszerzono** działalność

SĄDÓW DORAŹNYCH

przeciw wszystkim osobom wojskowym (im na równi postawionym) i cywilnym, na obszarze pod zarządem austryacko-węgierskim zostającym zajętym, a do monarchii nie należącym — także na zbrodnię gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie cudzej własności z § 362 a i b w. u. k. t. j. jeżeli szkoda powstała lub przez sprawcę zamierzona przenosi 50 Koron, albo jeżeli bezwzględu na wysokość szkody z działania powstać może niebezpieczeństwo dla życia, zdrowia, cielesnego bezpieczeństwa ludzkiego lub w większych rozmiarach dla cudzej własności.

Podnosząc więc, że Sądy doraźne w pełnej pozostają mocy z powodu zbrodni powstania (§ 349 wojsk. ust. kar.), złośliwego uszkodzenia cudzej własności (§ 362 w. u. k.), morderstwa (§§ 413 do 417 w. u. k.), podpalenia (§§ 448 do 454 w. u. k.) i rabunku (§§ 483 do 489 w. u. k.) wylicza się w myśl § 437 w. p. k. poniżej ponownie wszystkie zbrodnie, które na podstawie rozporządzenia c. i k. Najwyższej Komendy armii z dnia 16 marca l. Op. 32183, z dnia 6 grudnia 1915 l. Op. 117612 i z dnia 13 marca 1917 l. Q. 37906 są zagrożone

SĄDAMI DORAŹNYMI.

1) Zbrodnia nieuprawnionego werbunku (§ 306 i 307 wojsk. ust. kar.);

2) zbrodnia nakłaniania lub udzielenia pomocy celem naruszenia zaprzysiężonego obowiązku służby wojskowej i dania pomocy osobom zbiegłym z wojska (dezerterom) (§§ 314, 316, 318 wojsk. ust. kar.);

3) zbrodnia szpiegostwa (§ 321 wojsk. ust. kar.) i innych czynów skierowanych przeciw zbrojnej potędze Państwa (§ 327 wojsk. ust. kar.);

4) zbrodnia zdrady głównej (§ 334 wojsk. ust. kar.);

5) zbrodnia obrazy Majestatu (§ 339 wojsk. ust. kar.);

6) zbrodnia zakłócenia spokoju publicznego (§ 341 wojsk. ust. kar.);

7) zbrodnia powstania (§ 349 wojsk. ust. kar.);

8) zbrodnia gwałtu publicznego przez złośliwe działania i opuszczenia popełnione na kolejach żelaznych wśród szczególnie niebezpiecznych okoliczności (§ 364 wojsk. ust. kar.):

9) zbrodnia gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie lub zniszczenie telegrafów (telefonów) państwowych (§ 366 wojsk. ust. kar.);

10) zbrodnia gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie cudzej własności z § 362 wojsk. ust. kar. jeżeli szkoda powstała lub przez sprawcę zamierzona przenosi 50 Koron, albo jeżeli bez względu na wysokość szkody, z działania powstać może niebezpieczeństwo dla ży-

cia, zdrowia, cielesnego bezpieczeństwa ludzkiego, lub w większych rozmiarach dla cudzej własności, lub przez złośliwe uszkodzenie kolei żelaznych, należących do tego zakładów, środków przewozowych, maszyn, urządzeń, albo innych służących do ich ruchu przedmiotów;

11) zbrodnia morderstwa (§§ 413 i 417 wojsk. ust. kar.), zabójstwa; (§§ 419—421 wojsk. ust. kar.); podpalenia (§§ 448—453 wojsk. ust. kar.) i rabunku (§§ 483, 490 i 491 wojsk. ust. kar.);

12) zbrodnia kradzieży (§§ 457 do 465, a 466—467 wojsk. ust. kar.) i sprzeniewierzenia (§ 472 wojsk. ust. kar.), jeżeli wartość jednorazowo lub na kilka zawodów skradzionych, względnie sprzeniewierzonych przedmiotów przenosi kwotę 1000 (tysiąc) Koron, zbrodni sprzeniewierzenia (§ 474 wojsk. ust. kar.) i zbrodni oszustwa (§§ 502—506 wojsk. ust. kar.) jeżeli wartość jednorazowo lub na kilka zawodów sprzeniewierzonych względnie wyłudzonych przedmiotów przenosi kwotę 2000 (dwa tysiące) Koron.

Postanowienia postępowania karnego, przepisanego dla Sądów doraźnych, mają pełne zastosowanie także odnośnie do usiłowania, współwiny i uczestnictwa w wyżej wymienionych zbrodniach, zagrożonych postępowaniem doraźnem.

Ostrzega się przeto przed popełnieniem powyższych zbrodni i oznajmia się, że ktokolwiek dopuści się którejś z wyżej wymienionych zbrodni, będzie postawiony przed Sąd doraźny i ukarany śmiercią przez powieszenie.

77.

Dnie bezmięsne.

Z dniem 1 kwietnia ustanowiło c. i k. Generalne Gubernatorstwo wojskowe dwa dnie bezmięsne t. j. środy i piątki.

Bicie zwierząt w rzeźniach miejskich jest dozwolone w poniedziałki, środy, piątki i soboty.

78.

OBWIESZCZENIE.

Podaje się do powszechnej wiadomości, że wedle rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego w Lublinie z dnia 21 Lutego 1917 roku Nr. 29 Dz. rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce następujące wykroczenia, a mianowicie:

a) przeciw podbijaniu cen i naruszaniu obowiązków dostawy;

b) przeciw przepisom, dotyczącym spożytkowania zbiorów i

c) przeciw przepisom, dotyczącym zaopatrywaniu ludności w niezbędne artykuły, które to wykroczenia ulegały dotychczas kompetencyi bądź to c. i k. Komendy obwodowej w postępowaniu administracyjnym, bądź też Sądów pokoju, przeszły począwszy od 1 marca 1917 r. pod właściwość Sądów wojskowych w postępowaniu polowem.

Będzie tedy między innemi przed polowy Sąd wojenny postanowiony:

ad a) kto przy kupnie lub sprzedaży niezbędnych artykułów dąży do osiągnięcia nadmiernego zysku (podbijanie cen), kto w tym samym celu gromadzi zapasy tych artykułów, zataja je przed władzą, usuwa takowe, kto przez utrudnianie frenkwencyi targowej, wykupywanie niezbędnych artykułów od jadących na targ przekupniów lub w inny sposób wpływa na ruch targowy, rozsiewa nieprawdziwe wieści i t. p., w których to wypadkach wykroczenie może być kwalifikowane jako zbrodnia, zagrożona więzieniem do dwóch lat;

ad b) kto kupuje lub sprzedaje płody polne na ryczałt, lub nadzieję zbiorów,—kto działa przeciw zarządzeniom, wydanym co do kupna sprzedaży płodów polnych wogóle, co do obowiązku zgodnego z prawdą zgłoszenia uprawnych gruntów, jakoteż zapasów płodów polnych, lub też przeciw przepisom i zarządzeniom, dotyczącym spożytkowania zbiorów i zabezpieczenia środków żywności,—wreszcie:

ad c) kto postępuje wbrew obowiązkowi zgodnego z prawdą zgłoszenia zapasów niezbędnych artykułów, służących do zaspokojenia koniecznych potrzeb życiowych ludzi lub do wyżywienia zwierząt domowych, jakoteż wbrew obowiązkowi udzielania wyjaśnień co do tych artykułów,—kto zapasy niezbędnych artykułów, przez władzę celem wywłaszczenia zajętych, zataja, usuwa lub wzbrania się je wydać.

Ponieważ powyższe, przykładowo tylko wspomniane, czyny karygodne zagrożone są dotkliwą karą,—ostrzega się przeto przed ich popełnianiem.

79.

E. L. 9547.

OGŁOSZENIE.

Zwraca się uwagę, że monety niklowe 20-halerzowe będą przyjmowane przy zapłatach lub zamianie na żelazne w publicznych kasach i urzędach **li tylko do 30 kwietnia 1917 roku.**

Termin ten odnosi się naturalnie także do monet niklowych 20-halerzowych wybitych w Austryi lub Węgrzech, które znajdują się w obiegu poza granicami Monarchii (w zajętych terenach).

80.

Exh. Nr. 9205/1917 K. R.

OGŁOSZENIE

o nowem uregulowaniu obrotu mydłem.

Z rozkazu c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojennego w Lublinie R. S. Nr. 66.068 ex 1917 z dnia 3 kwietnia 1917 zarządza się co następuje:

Od dnia dzisiejszego począwszy będzie można nabywać tylko mydło, które zostało wprowadzone w obrót przez Polską Centralę Handlową w Radomiu i zaopatrzone odpowiednią opaską (banderolą), jakoteż mydło, które zostało wprowadzone w obrót przez nowozałożony Związek Producentów mydła i które zostało zaopatrzone stemplem **S. S. V.**

W tym celu zarządza się, że wszelkie jeszcze w obrocie będące mydło wyprodukowane przed wydaniem ogłoszenia c. i k. Komendy Obwodowej, Radom Exh. Nr. 42441/1916 z 5 stycznia 1917, orzekającego zakaz produkcyi mydła, ma być zaopatrzone do dnia 10 maja 1917 r. w stempel Związku Producentów mydła.

Te zapasy mydła należy celem ostemplowania przynieść w czasie **od godz. 10-ej przed południem do godziny 2-ej po południu i od godziny 2-ej po południu do godziny 6-ej po południu do sklepu J. Adlera w Radomiu, ul. Lubelska l. 31,** gdzie za uiszczeniem należytości w kwocie Koron 2.00 za 100 kg. nastąpi ostemplowanie.

Wszystkie zaś zapasy mydła, które się znajdzie po 10 maja 1917 w sklepach bez banderoli Polskiej Centrali w Radomiu względnie bez stempla Związku Producentów mydła ulegają konfiskacie.

W każdym sklepie detalicznym należy ponadto umieścić na widocznem dla wszystkich miejscu tablicę, na której wielkiemi literami podaje się do wiadomości w języku niemieckim

i polskim, że wolno sprzedawać mydło tylko z banderolą Polskiej Centrali Handlowej w Radomiu względnie ze stemplem Związku Producentów mydła.

Wyprzedaż mydła wyprodukowanego w dawniejszych okresach ma nastąpić do 1 czerwca 1917, a ewentualnie pozostałe zapasy mydła należy odstąpić za opłatą Związkowi Producentów mydła w Radomiu.

81.

E. N. 1261/17.

Skład soli.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie z 28 lutego 1917 Nr. 109202/17 ustanowiono Spółkę rolną w Radomiu, jako główną składownię soli dla tutejszego obwodu.

Spółka rolna jako taka odpowiada wobec tutejszej c. i k. Komendy obwodowej za sprzedaż w myśl obowiązujących lub wydać się mających przepisów i rozporządzeń a w szczególności zaopatrywać ma w sól tylko drobnych handlarzy tut. obwodu.

Utrzymanie w ewidencyi składu i drobnych handlarzy jakoteż i wykonywania bezpośredniej kontroli nad sprzedażą soli poruczono oddziałowi skarbowemu tut. c. i k. Komendy obwodowej przez c. i k. straż skarbową.

Przytem zwraca się szczególniejszą uwagę na rozporządzenie c. i k. Jenerał Gubernatorstwa Nr. 8400/16 w myśl którego ceny ustanowione nie mogą być żadną miarą przekraczane, oraz na okoliczność, że sprzedaż soli mogą wykonywać li tylko koncesyonowani sprzedawcy.

Na skutek rozporządzenia c. i k. Jenerał Gubernatorstwa w Lublinie z 3 lutego 1917 Nr. 101419/17 wzbrania się zarządom miejskim pobieranie jakichkolwiek opłat przy lub wywozowych od soli.

82.

L. Z. 9196.

OBWIESZCZENIE.

Generalne Gubernatorstwo wojskowe w Lublinie urządza 3-miesięczny kurs w Lublinie dla wykształcenia urzędników średniej kategoryi.

Kursa odbywać się będą w czasie od 1-go maja do 31-go lipca 1917 r.

Warunki przyjęcia, które kandydaci winni wykazać:

1) przynależność do Królestwa Polskiego (potwierdzenie gminy);

2) nieprzekroczony wiek 35 lat (metryka urodzenia);

3) ukończona szkoła średnia lub handlowa (świadectwo szkolne);

4) nieskazitelność (potwierdzenie gminy i władzy powiatowej);

5) zobowiązanie do złożenia egzaminu końcowego.

Nieostemplowane podania o przyjęcie na kurs można wnosić do dnia 15-go kwietnia 1917 r. bezpośrednio do Generalnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie, dołączając do podania potrzebne dokumenty i własnoręcznie napisany życiorys.

Szczegółowy program będzie niebawem ogłoszony w pismach krajowych.

Nr. 10389.

83.

OBWIESZCZENIE.

Termin do wnoszenia podań o przyjęcie na 3-miesięczny kurs w Lublinie dla wykształcenia urzędników średniej kategoryi przedłuża się do dnia 30-go kwietnia b. r.

Kurs rozpocznie się 10-go maja b. r., a kandydaci przyjęci na kurs mają się przedstawić w ciągu dnia poprzedniego w Krajowym Komisarjacie Cywilnym u Kierownika Oddziału polityczno-administracyjnego.

Kandydaci, którzy złożą z pomyślnym wynikiem końcowy egzamin, przyjęci będą kontraktowo za wynagrodzeniem dziennem 10 K. i dostarczeniem bezpłatnej kwatery o ile możności opału i oświetlenia.

Program wykładów:

1)	Ogólne prawo państwowe	8	godzin
	z odrębnymi wykładami: o 3 polskich konstytucjach (1794, 1807, 1815)	1	„
	i o historycznym rozwoju władz w Królestwie Polskiem	3	„
2)	Zasady ekonomii politycznej	18	„
3)	Prawo administracyjne	18	„
	z odrębnymi wykładami: o samorządzie gmin i powiatów	4	„
	o gospodarce miejskiej i jej oddzielnych zadaniach	16	„
	i o technice przemysłu i przepisach budowlanych	8	„
4)	Prawo policyjne i karne	24	„
5)	Prawo cywilne i handlowe	24	„
6)	Nauka o skarbowości i prawo skarbowe	10	„
	z odrębnymi wykładami: o podatkach bezpośrednich	14	„
	o podatkach pośrednich	14	„
	i o stemplach i należytościach	4	„
	o budżetowaniu i rachunkowości	8	„
7)	Ćwiczenia pisemne i seminarya z zakresu prawa administracyjnego i skarbowego	36	„
8)	Nauka stenografii	70	„
	Razem	280	godzin

E. Nr. 9484/17.

84.

Wypłata zaopatrzenia duszpasterzom dyecezyi sandomierskiej.

C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe w Lublinie reskryptem z 29 marca 1917 r. K. N. Nr. 117287/16 poleciło c. i k. Komendom obwodowym, w których okręgu znajdują się duszpasterze należący do dyecezyi sandomierskiej, wypłacić tymże po myśli § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 7 marca 1915, Dz. rozp. 5 zaopatrzenie w wysokości zaległej płacy pobieranej przez nich ze źródeł publicznych.

Należytość tę wypłaci kasa c. i k. Komendy obwodowej w Radomiu za czas od dnia 1 kwietnia 1915 roku do końca roku 1916 w walucie koronowej po następującym kursie rubla: za czas od 1 kwietnia 1915 włącznie do 5 czerwca 1916, według urzędowego kursu, licząc jeden rubel za dwie korony, od 6 czerwca 1916 do końca sierpnia 1916 — jeden rubel za dwie korony pięćdziesiąt halerzy, od pierwszego września 1916 do końca roku 1916 — jeden rubel za dwie korony siedemdziesiąt pięć halerzy.

Zasiłki wypłacone ewentualnie w czasie od 1/IV 1915 potrąci się przy wypłacie powyższej należytości.

Wypłata nastąpi do rąk uprawnionego do poboru duszpasterza za kwitem ostemplowanym po myśli rozporządzenia F. A. Nr. 54409 z dnia 31 sierpnia 1916 roku, ewentualnie w razie przeszkody do rąk Przewielebnego Ordynaryatu w Sandomierzu na podstawie pełnomocnictwa uzyskanego przez tenże Ordynaryat od dotyczącego duszpasterza.

85.

Warunki przyjęcia do c. i. k. żandarmeryi.

Wskutek reskryptu c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie z dnia 7 Grudnia 1916 Nr. IX—74060/16/S podaje się do powszechnej wiadomości warunki przyjęcia dobrowolnie zgłaszających się tutejszych mieszkańców do służby w c. i k. żandarmeryi w zajętym obszarze Królestwa Polskiego.

C. i k. Zarząd wojskowy postanowił przyjąć tymczasowo 1,000 osób zgłaszających się dobrowolnie z pośród mieszkańców zajętej części Królestwa Polskiego do służby w c. i k. Żandarmeryi na terenie okupacyjnym Polski.

To dobrowolne wstąpienie do Żandarmeryi należy uważać, — ponieważ Żandarmerya w zajętym obrębie Królestwa Polskiego stanowi jako żandarmerja polna integralną część c. i k. wojska, — na równi z dobrowolnem wstąpieniem do siły zbrojnej, zezwolonem Najwyższem Postanowieniem z 1 października 1914 r.

I. Warunki przyjęcia.

a) zupełna fizyczna zdolność do służby wojskowej i wiek od lat 20 do 30;

b) sądowa nieskazitelność;

c) znajomość języka polskiego w słowie i piśmie;

d) stan wolny albo bezdzietne wdowieństwo;

e) zobowiązanie się do czynnej służby przy żandarmeryi w Królestwie Polskiem najmniej przez 4 lata.

Małoletni potzebują do dobrowolnego wstąpienia pisemnego zezwolenia ojca lub opiekuna. To zezwolenie musi być potwierdzone przez urząd gminny.

2. Pobory.

Przyjęcie następuje początkowo na próbę przez 6 miesięcy; po tej próbie następuje przeniesienie do żandarmeryi.

Początkowe pobory wynoszą dziennie: a) należytość etapowa (obecnie 3 k. 90 h.) — żołd 2 k. 74 h. i dodatek nadzwyczajny 1 k. 20 h.

Oprócz tego będą żandarmi próbni zakwaterowani w kasarniach i otrzymują rządowe ubranie, obuwie i uzbrojenie.

3. Podania o przyjęcie.

Podania kandydatów o przyjęcie należy wnieść najdalej do 31 kwietnia 1917 r. do Komendy obwodowej.

Do każdego podania należy dołączyć oprócz oryginalnych dokumentów (metryka urodzenia, świadectwo szkolne i t. d.) także następujący własnoręcznie przez kandydata napisany

Rewers:

„Zobowiązuję się w razie przyjęcia mię do c. i k. żandarmeryi w zajętym obrębie Królestwa Polskiego służyć czynnie w tejże najmniej przez 4 lata.

Data: Podpis

2 świadkowie.

4. Stosunki służbowe.

Przyjęci podlegają od dnia ich wstąpienia do żandarmeryi wojskowym ustawom karnym i przepisom dys yplinarnym na równi z należącymi do c. i k. wojska.

86.

OBWIESZCZENIE

o prowizorycznej służbie straży skarbowej.

C. i k. Zarząd wojskowy dla okupowanych obszarów postanowił przyjąć zgłaszających się dobrowolnie mieszkańców tut. kraju do pomocniczej służby przy straży skarbowoj po poprzedniem wyszkoleniu ich w Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

I. Warunki przyjęcia.

a) fizyczne uzdolnienie;

b) zupełna znajomość języka polskiego w słowie i piśmie (ci którzy wykażą się także znajomością jezyka niemieckiego będą mieli pierwszeństwo przed innymi);

c) odpowiednia zajęciu inteligencya;

d) nieposzlakowana przeszłość;

e) ukończony 18 i nieprzekroczyny 35 rok życia;

f) posiadanie ciepłej odzieży, bielizny, obuwia i koca.

Nieletni mają się wykazać nadto pozwoleniem ojca lub opiekuna, które ma być przez Magistrat względnie urząd gminny potwierdzone.

2. Wynagrodzenie.

Płaca wynosić będzie 7 k. 84 h. dziennie.

Płaca ta będzie im wypłacaną co pięć dni z góry od dnia zgłoszenia się w Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

Służbę będą pełnili we własnem ubraniu, o pomieszczenie oraz zdrowy i tani wikt, który przyjęci opłacać będą z własnych funduszów postara się Komenda straży skarbowej.

Kandydaci mają wnieść podania do Komendy obwodowej w Radomiu.

Do podań dołączyć należy oryginalne dokumenta jako to: świadectwo szkolne, metrykę chrztu i t. p.

Przyjęci podlegają wojskowemu prawu karnemu przeto zaniedbania w służbie lub w ogóle przekroczenie przepisów pociągnie za sobą oprócz wydalenia ze służby także karę wedle ustaw wojskowych.

IX Nr. 12590/17.
E. W. 10069/17.

87.

WYKAZ

osób powołanych do służby przy Żandarmeryi polowej.

Obwód Biłgoraj: Grum Bolesław, Pawelec Michał i Sniosek Jan z Potoka, Rosochacz Emil, Kazanecki Józef i Kargol Piotr z Krzeszowa.

Obwód Dąbrowa: Kołacz Władysław, Ludwik Jan z Zawiercia i Baryła Juljan z Czeladzi.

Obwód Janów: Malecki Stanisław z Wilkołaza.

Obwód Jędrzejów: Postrach Wincenty z Wodzisławia i Ziółkowski Michał z Piotrkowic.

Obwód Kielce: Lizis Władysław z Daleszyc, Załdek Ludwik z Suchedniowa, Wilczyński Stanisław z Machocic, Kuler Jan z Bielin i Fafara Teodor z Porąbka.

Obwód Końsk: Cias Franciszek z Nieświńskiego Młynka.

Obwód Krasnostaw: Skubisz Józef z Majdan Surkowskich i Włoszczial Piotr z Bobrowa.

Obwód Lublin: Liszak Bazyli z Kośminka, Żak Walenty z Kielczowic Górnych, Gołębiowski Teofil z Lublina, Zarzycki Antoni z Chodela, Tadeusiak Teofil, Wróbel Piotr z Rury i Zawada Józef z Motycza.

Obwód Miechów: Madej Władysław i Antosiak Jakób z Miechowa, Janus Jan z Przybysławic, Zuro Adam i Słaby Piotr z Pojałowic, Pilka Wincenty z Palecznicy.

Obwód Noworadomsk: Ostrowski Stanisław z Noworadomska, Król Aleksander z Kłomnic, Wondland Paweł z Witkowic, Okrąglicki Jan z Trzelc, Targowski Roman i Trojan Feliks z Sulmierzyc, Mercik Stefan i Janowski Jan z Częstochowy.

Obwód Olkusz: Wiewióra Antoni z Saspowa, Krawczyk Stanisław, Górecki Józef i Stempień Jan z Ogrodzińca.

Obwód Opoczno: Olesiński Henryk ze Smardzewic, Zamozniewicz Antoni z Chorzewa i Mamro Franciszek z Siucic.

Obwód Pińczów: Jedynak Stanisław z Kościelca, Bauc Józef z Kępy i Grabiszewski Aleksander z Pińczowa.

Obwód Tomaszów: Budzaj Konstanty z Czerkas i Słupczyński Edward z Komarowa.

88.

ad K. 438/17.

OGŁOSZENIE.

Dnia 22 marca 1917 na targu w Radomiu skradziono Jędrzejowi Solarskiemu, wieśniakowi z Zawad starych, gm. Jedlińsk, pulares z białego, zabrudzonego przez dłuższe używa-

nie płótna, zawierający trzy 10-o i dwie 5-o rublówki w złocie, 451 Rbl. w banknotach, dwa weksle po 100 Rbl. każden, podpisane przez Adama Rusickiego, weksel na 300 Rbl. na imię Michała Zygmunta, weksel na 200 Rbl. na imię Józefa Lertowicza, dwa weksle po 100 Rbl. na imię Antoniego Chmieleckiego, dalej 4 poświadczenia (skrypty dłużne): na 100 Rbl. Piotra Kańskiego, na 80 Rbl. Walentego Kańskiego, na 75 Rbl. Piotra Obszutysa i na 50 Rbl. Jana Budnaka, w końcu dwa wyroki rosyjskiego Sądu okręgowego w Radomiu, którymi przyznano Solarskiemu 350 Rbl. od Maryi Ratuszko i Stanisława i Ewy Wrzosków i 300 Rbl. od Jana i Józefa Wasiaków w Bobrownikach.

Ostrzega się przed nabyciem powyższych weksli i wyroków; posiadaczy względnie okazicieli tychże należy stawić przed najbliższą władzą cywilną lub wojskową.

C. i k. Sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej w Radomiu.

89.

Zguba weksla.

Rozalja Wójcik z Korzenia, gminy Białobrzegi, zgubiła weksel opiewający na 150 rubli z podpisem Michała Marszałka.

W razie odnalezienia należy weksel ten zwrócić nazwanej.

DRUK. J. GRODZICKI I S-KA RADOM — 1917.